Kız ve Küçük Geko

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Geko

Aysel Banu YAVUZAL

Maya sekiz yaşındaydı ve yaşına göre küçüktü; sıcak kahverengi teni, iki topuz yapılmış kıvırcık siyah saçları ve koyu kahverengi gözleri vardı. Her zaman yeşil bir defter taşırdı. Güneşli bir sabah, mutfak duvarında minik, soluk yeşil bir şeyin hızla geçtiğini gördü. Yumuşak turuncu benekleri ve büyük kehribar rengi gözleri vardı. "Sen de neyin nesisin?" diye fısıldadı Maya, yaklaşarak.

Küçük yaratık dondu, sonra pürüzsüz fayansa tırmandı. Maya parmaklarının genişçe açılıp yapıştığını gördü. "Sen bir gekosun!" diye haykırdı. Hemen yeşil defterini açtı ve yazdı: Duvarda geko. Sihirli gibi parmaklar. Geko başını yana eğdi, uzun kuyruğu soru işareti gibi kıvrıldı. Maya gülümsedi. "Sana Pip diyeceğim."

Okulda Maya, Bayan Lee'ye Pip'ten bahsetti. Bayan Lee'nin kısa siyah saçları, gözlükleri ve turkuaz bluzunda gümüş bir geko broşu vardı. "Bu harika, Maya," dedi. "Neden fen projeni gekolar hakkında yapmıyorsun?" Maya'nın gözleri parladı. "Pip'in nasıl tırmandığını izleyebilirim!" Defterine yazdı: Fen projesi—Gekolar! O öğleden sonra Pip'i bulmak için eve koştu.

Pip tavanda baş aşağı asılıydı. Maya daha iyi görmek için bir sandalyeye çıktı. "Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu. Pip'in yapışkan parmak yastıkçıkları pürüzsüz yüzeye bastırıyordu. Maya defterine bir geko ayağı resmi çizdi. Parmakları etiketledi: yapışkan yastıkçıklar. Pip'in tavanda, Maya'nın yerde yürümesi kadar kolay yürümesini izledi.

Ertesi gün Maya, Pip için okula küçük, şeffaf bir kap getirdi. Bayan Lee, içine yapraklar ve bir su kabı yerleştirmesine yardım etti. "Pip'i burada gözlemleyebilirsin," dedi Bayan Lee. Maya, Pip'i nazikçe içine koydu. Pip kehribar rengi gözlerini kırptı ve cam duvara tırmandı. "Bak!" diye seslendi Maya sınıf arkadaşı Leo'ya. "Cama tırmanıyor!"

Leo turuncu bir kapüşonlu giymişti ve dinozor çıkartmalarıyla kaplı bir sırt çantası taşıyordu. Bir adım geri çekildi. "Yapış yapış mı?" diye sordu, burnunu kırıştırarak. Maya başını salladı. "Hayır, gekolar sürüngendir, yapış yapış değildir. Kuru ve yumuşaktırlar." Leo meraklı ama tedirgin bir şekilde yaklaştı. "Nasıl yapışıyor?" diye merak etti. Maya defterini açtı. "Bunu öğreneceğim!"

Evde Maya kütüphane kitaplarında gekolar hakkında okudu. Gekoların parmaklarında milyonlarca minik tüy olduğunu öğrendi. Bu tüyler, neredeyse her şeye—pürüzsüz cama bile—yapışmak için özel bir kuvvet kullanıyordu. Yeşil defterine yazdı: Geko parmakları = süper yapışkan! Minik tüylerle büyütülmüş bir parmak yastıkçığı çizdi. "Pip, sen harikasın!" dedi ona.

Maya, Pip'in farklı yüzeylerde tırmanmasını denedi. Onu nazikçe pürüzsüz bir tabağa, bir tahta parçasına ve plastik bir kapağa koydu. Pip hepsine yapıştı! Maya her sonucu defterine küçük yıldızlarla kaydetti. "Her şeye tırmanabiliyorsun!" diye güldü. Pip'in kuyruğu mutlulukla kıpırdadı. Maya minik arkadaşıyla gurur duydu.

Fen projesi için Maya büyük bir afiş yaptı. Etiketlenmiş yapışkan parmakları olan bir geko çizdi ve eğlenceli bilgiler yazdı: Gekolar baş aşağı asılı kalabilir. Pürüzsüz duvarlara tırmanabilirler. Böcek değil, sürüngendirler. Pip'in bir resmini ekledi. Yeşil defteri gözlemlerle doluydu. "Bu şimdiye kadarki en iyi proje," dedi Maya.

Sunumdan önceki gün Maya, Pip ile pratik yaptı. Koluna ve omzuna tırmanmasına izin verdi. Pip orada minik yeşil bir heykel gibi tünedi. "Herkese öğretmeme yardım edeceksin," diye fısıldadı Maya. Pip gözlerini kırptı. Maya biraz heyecanlıydı ama çoğunlukla çok sevinçliydi. Geko bilgisini paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Sunum günü Maya sınıfın önünde durdu. Bayan Lee gülümsedi ve başını salladı. Maya afişini kaldırdı. "Bu Pip," diye başladı. "O bir geko, bir tür sürüngen. Gekoların duvarlara tırmanmalarını ve hatta baş aşağı asılı kalmalarını sağlayan özel parmakları vardır." Sınıf öne eğildi. Leo elini kaldırdı. "Isırırlar mı?" diye sordu.

Maya başını salladı. "Gekolar naziktir. İnsanlara zarar vermezler. Böcek yerler ve evlerimizin temiz kalmasına yardımcı olurlar." Pip'in parmak yastıkçıklarının yakın çekim bir çizimini gösterdi. "Bu minik tüyler neredeyse her şeye yapışır. Bu yüzden Pip tavanda yürüyebiliyor!" Sınıf hayretle nefes aldı. Leo gülümsedi, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme. "Harika!" dedi.

Maya, Pip'in eline tırmanmasına izin verdi. "Sürüngenler korkutucu değildir," dedi. "Onlar harikadır. Sadece onları anlamamız gerekir." Bayan Lee alkışladı ve kısa süre sonra herkes ona katıldı. Leo daha yakından bakmak için geldi. "Artık korkmuyorum," dedi. "Pip muhteşem." Maya'nın yüzü ışıldadı. Fen projesi büyük bir başarıydı.

Okuldan sonra Leo, Maya'ya Pip'i beslemesine yardım edip edemeyeceğini sordu. "Tabii!" dedi Maya. Pip'in kabına minik bir cırcır böceği koydular ve Pip'in onu hızlı bir hamleyle yakalamasını izlediler. Leo güldü. "Gekolar en iyi sürüngenler!" Maya başını salladı. "Ve bizim sevgimizi hak ediyorlar." Defterine yazdı: Pip'in projesi = başarı!

O akşam Maya, Pip omzunda oturdu. "Bana çok şey öğrettin," dedi yumuşak bir sesle. Pip büyük kehribar rengi gözlerini kırptı ve kuyruğunu boynuna doladı. Maya gülümsedi. En küçük canlıların bile harika olabileceğini biliyordu. Yeşil defteri yeni bilgiler ve çizimlerle doluydu. Pip ile daha fazla macera için sabırsızlanıyordu.

Maya'nın fen projesi okulda özel bir kurdele kazandı. Bayan Lee onu Maya'nın afişinin yanındaki sınıf panosuna iğneledi. "Bize sürüngenlerin anlayışı hak ettiğini gösterdin," dedi Bayan Lee. Maya, kabındaki Pip'e baktı. Her zamanki gibi baş aşağı asılıydı. Maya sırıttı. Merakın ve sevginin korkuyu dostluğa dönüştürebileceğini öğrenmişti.